

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] ninger er fornødne. Fremtiden tegner sig uvis, ikke mindst under Hensyntagen til de Ulykker, der rammer vore Skibe, og jeg kan med min bedste Vilje ikke se, at det kan tjene noget berettiget Formaal, naar man fra visse Sider, officielt eller mere eller mindre dulgt, søger at række Haand til de Forsøg, der i en Situation som den, vi oplever i Dag, altid maa forventes gjort i Retning af, at de til Gavn for Samfundet trufne Forholdsregler dog ikke i nogen Maade skal komme til at berøre ens egen lille Hassan.

Naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller nævnte Navnet Ove Rode, føler jeg mig egentlig trykket deraf. Der er ingen, der mere end jeg beundrer det store og for Landet opofrende Arbejde, som Ove Rode udførte; men paa den anden Side vil jeg have Lov til at sige, at Forholdene var, trods alt, ganske anderledes dengang. Den Situation, vi har nu, fik man først et godt Stykke Tid efter, at den uindskrænkede Undervandsbaadskrig i 1917 var etableret. Med rivende Hast, i Løbet af nogle faa Maaneder, er Situationen denne Gang blevet tilspidset paa en saadan Maade, at den efter min Formening er langt farligere for vort Land, end den næsten paa noget Tidspunkt var under Verdenskrigen. Og dertil kommer, at hele Samfundslivet, hele Erhvervslivet er blevet langt mere kompliceret og langt vanskeligere at gennemføre Restriktioner for, end Tilfældet var under Verdenskrigen. Jeg behøver blot at nævne en Ting som Benzinen, der ikke blot tilnærmelsesvis spillede den Rolle under Verdenskrigen, som den gør nu. Jeg behøver blot at nævne den stærke Udvikling, der er sket med Hensyn til Centralvarmefyring — et Problem, som man ikke i tilnærmelsesvis samme Grad havde at kæmpe med under Verdenskrigen.

Naar dernæst det ærede Medlem Hr. Christmas Møller saa stærkt slaar paa, at der skal regeres, saa er det i Modsætning til, hvad det ærede Medlem har sagt tidligere: at vel skal der regeres, men der skal regeres i Samarbejde med Erhvervene og Erhvervenes Repræsentanter. Dette kan ogsaa godt gøres — jeg har intet at beklage mig over i saa Henseende —, og jeg vil gerne fra denne Talerstol endnu en Gang anerkende det uegennyttige Arbejde, der i disse Tider udføres af de Mennesker, som sidder i de forskellige Nævn og efter bedste Evne forsøger at bøde paa Tidens Vanskeligheder. Men man kan ikke — hvad jeg næsten forstod det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gjorde — baade kræve et diktatorisk Styre

og samtidig forlange, at man skal tage Hensyn til Erhvervenes Repræsentanter og gaa ind i Samarbejde med dem. De to Ting er ikke helt forenelige. Jeg haaber og tror paa, at det skal være muligt endnu et Stykke Tid i hvert Tilfælde, at følge Linien: Samarbejde mellem Regering og Erhverv. Skulde det saa vise sig, at det ikke er muligt paa tilfredsstillende Maade for Landet at gennemføre denne Linie, saa maa man vælge de Midler, der paa det givne Tidspunkt er nødvendige, og det tror jeg ogsaa Regeringen er klar til. Men det vilde være urimeligt, om det ærede Medlem Hr. Christmas Møller efter de Udtalelser, det ærede Medlem selv kom med, da Bemyndigelsesloven var til Behandling, vilde kritisere, at vi længst muligt og i videst mulig Udstrækning samarbejder med Erhvervene.

Til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen skal jeg blot bemærke, at Valutacentralen ikke har grebet ind paa en saadan Maade, at det har formindsket Importen af Brændsel, og jeg vil her oplyse, hvis ikke det ærede Medlem er klar over det, at det selvfølgelig havde været nødvendigt at føre en kontrollerende Virksomhed af Hensyn til den Kvota, som vi har tilsikret England med Hensyn til Brændselet. Men i øvrigt har Brændselet reelt været paa Friliste, saaledes at der ikke fra nogen Side har kunnet rejses berettiget Krav over, at man ikke har kunnet faa de nødvendige Attester.

Og hvad angaar de Priser, som Staten tager for de udleverede Kvanta fra Beredskabslagrene, er Forholdet det, at Staten sælger til Dagspris, hvilket vel nok er ganske naturligt i Betragtning af, at Staten, naar den skal have disse udleverede Kvanta erstattet, kan risikere at komme til at købe til en Dagspris, der ligger højere, med andre Ord tabe Penge ved at stille sig til Raadighed for at hjælpe de med Hensyn til Brændselet mest nødstedte.

Hvad angaar de af det ærede Medlem Hr. Prieme fremførte Spørgsmaal om den københavnske Misère, vil jeg gerne sige, at jeg ikke er bekendt med og ikke kan være bekendt med, at Belysningsdirektøren har givet visse Direktiver til Elektricitetsværkerne. Hvad jeg har haft med det at gøre, er, at jeg har forhandlet paa et meget tidligt Tidspunkt med Belysningsdirektøren saavel som med andre for at formaa Direktøren til som Formand for Værkernes Sammenslutning at faa Værkerne til at dække ind, saaledes at vi havde et Beredskab, naar Vanskelighederne kom, og det er, saa vidt mig bekendt, ogsaa sket i ret stor Udstræk-